

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Παρασκευή 12 Μαΐου 2006

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικά

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:

Λίνα Μυλωνάκη

Μουσικολογική ανάλυση:

Κωνσταντίνος Π. Καράμπελας-Σγούρδας

Μεταφράσεις:

Γλώσσημα & Βερχάιμ

Σχεδιασμός εντύπου:

motley co.

Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.

Νώντας Στυλιανίδης

Εκτύπωση:

Κουρτίδης - Μυλαράκης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΜΑΪΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Μια ρώσικη βραδιά

Αφιέρωμα στα 100 χρόνια
από τη γέννηση του Dmitri Shostakovich

S.Rachmaninov (1873-1943)

Κοντσέρτο αρ.2 για πιάνο και ορχήστρα σε ντο ελάσσονα, έργο 18

- I. Moderato*
- II. Adagio sostenuto*
- III. Allegro Scherzando*

Διάλειμμα

D.Shostakovich (1906-1975)

Συμφωνία αρ.5 σε ρε ελάσσονα, έργο 47

- I. Moderato*
- II. Allegretto*
- III. Largo*
- IV. Allegro non troppo*

Μύρων Μιχαηλίδης

διεύθυνση ορχήστρας

Aldo Ciccolini

πιάνο

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, Κυπριανός Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spivakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, K. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τίριμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Βαλένθια, κ.ά.).

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tso.gr

SERGEI RACHMANINOV (1873-1943)

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 2 σε ντο ελάσσονα, έργο 18

I. Moderato

II. Adagio sostenuto

III. Allegro scherzando

*Όλος ο κόσμος μου ανοίγεται και η επιτυχία με περιμένει παντού. Μόνο ένας τόπος παραμένει κλειστός σε μένα και αυτός είναι η ίδια μου η πατρίδα- η Ρωσία...
Sergei Rachmaninov, Ιούλιος 1930*

Μετά από λαμπρές σπουδές, αρχικά στο Ωδείο της Αγίας Πετρούπολης και ύστερα στο Ωδείο της Μόσχας, ο Sergei Rachmaninov δεν άργησε να αναγνωριστεί ως μια πολλά υποσχόμενη φυσιογνωμία στο χώρο της ρώσικης μουσικής. Τα ζηλευτά του προσόντα τόσο στο πιάνο όσο και στη σύνθεση είχαν τραβήξει την προσοχή πολλών -ο Piotr Ilyich

Tchaikovsky υπήρξε ένας από τους πρώτους θαυμαστές του- που από την αρχή εκτίμησαν την προσωπικότητά του. Ωστόσο, η αποτυχία της *Πρώτης Συμφωνίας*, που παρουσιάστηκε το 1897, οδήγησε τον συνθέτη σε μια κατάσταση μελαγχολίας και απογοήτευσης που τον κράτησε για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα μακριά από τη σύνθεση.

Ύστερα από επιτυχημένες εμφανίσεις στο Λονδίνο κατά την καλλιτεχνική περίοδο 1898-1899 οι Βρετανοί ζήτησαν από τον Rachmaninov να επιστρέψει σύντομα προκειμένου να ερμηνεύσει το *Κοντσέρτο του για πιάνο και ορχήστρα αρ. 1*. Ο ίδιος υποσχέθηκε ένα νέο κοντσέρτο. Βρισκόμενος, όμως, σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση αδυνατούσε να εργαστεί. Κάποιοι φίλοι τού πρότειναν να αναζητήσει την υποστήριξη του γνωστού στην εποχή του ψυχοθεραπευτή και υπνωτιστή Nikolai Dahl. Εκείνος υπάκουσε και τα αποτελέσματα ήταν ιδιαίτερα καλά. Ο Dahl μέσα σε διάστημα τεσσάρων περίπου μηνών τον βοήθησε να ξεναβρεί τον εαυτό του και να αρχίσει να συνθέτει. Βεβαίως υπάρχουν και ορισμένοι από το στενό οικογενειακό περιβάλλον του Rachmaninov που υποστήριξαν ότι ήταν μάλλον η πανέμορφη κόρη του γιατρού που τον ενέπνευσε και που τελικά συνεισέφερε στην ανάρρωσή του παρά ο πατέρας της. Πάντως, μετά από μια μακρά περίοδο τριών ετών αποχής από τη σύνθεση και με προτροπή του γιατρού ο Rachmaninov επέστρεψε με ένα νέο έργο, ένα κοντσέρτο το οποίο έμελλε να του χαρίσει την επιτυχία. Το *Δεύτερο Κοντσέρτο* για πιάνο και ορχήστρα αφιερώθηκε στον γιατρό Dahl και κατατάσσεται δίχως άλλο στα πλέον δημοφιλή κοντσέρτα ολόκληρης της μουσικής φιλολογίας.

Η πρώτη παγκόσμια παρουσίαση του έργου πραγματοποιήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 1901, στη Μόσχα. Το σολιστικό μέρος κράτησε ο ίδιος ο συνθέτης, που αναγνωρίστηκε στην πορεία ως ένας από τους τελευταίους γίγαντες μουσουργούς-ερμηνευτές, και επικεφαλής της Φιλαρμονικής της Μόσχας ήταν ο Alexander Ziloti, ένας από τους τελευταίους μαθητές του Franz Liszt στο πιάνο. Ο Ziloti υπήρξε θείος του Rachmaninov και στη Μόσχα καθηγητής πιάνου του. Το *Δεύτερο Κοντσέρτο* ήταν ένα από εκείνα τα οποία ο ίδιος ο Rachmaninov ερμήνευε συχνά. Μάλιστα, το 1907, στο Παρίσι το έπαιξε μπροστά στο ενθουσιώδες γαλλικό κοινό, στο πλαίσιο των βραδιών που διοργάνωνε ο ονομαστός ιμπρεσάριος Sergei Diaghilev.

Το δεύτερο και τρίτο μέρος του κοντσέρτου συνετέθησαν πριν από το πρώτο. Τα δύο αυτά μέρη γράφτηκαν το φθινόπωρο του 1900, ενώ το πρώτο μέρος του ίδιου έργου είχε συμπληρωθεί στις 21 Απριλίου του επόμενου έτους.

Το πρώτο μέρος, *Moderato*, ανοίγει με μια σειρά από γεμάτες συγχορδίες, των οποίων η δυναμική σταδιακά αυξάνεται θυμίζοντας ήχους καμπανών. Ύστερα τα έγχορδα εκθέτουν το μελαγχολικό και παθιασμένο πρώτο θέμα. Το δεύτερο θέμα του μέρους, που ακούγεται από το πιάνο, είναι λυρικό και μοιάζει με νοσταλγικό τραγούδι. Κατά την ανάπτυξη υπογραμμίζεται ο λυρικοδραματικός χαρακτήρας της μουσικής.

Το δεύτερο μέρος, *Adagio sostenuto*, κτίζεται πάνω σε μια χαρακτηριστικά ήρεμη και ευγενικά αριστοκρατική μελωδία, που ερμηνεύεται από το φλάουτο με τη συνοδεία του πιάνου. Στη συνέχεια αναλαμβάνεται από το κλαρινέτο, πάντα με τη συνοδεία του πιάνου που ερμηνεύει αρπισμούς. Αξίζει να σημειωθεί ότι η τεχνική αυτή της χρήσης του σολιστικού οργάνου ενίοτε και ως συνοδευτικού οφείλεται στον Tchaikovsky, ο οποίος ακολουθεί συχνά την ίδια μέθοδο στα κοντσέρτα του. Μετά από μια σύντομη δεξιολογική καντέντσα για τον σολίστα επιστρέφουμε στην τρυφερή ατμόσφαιρα της αρχής του μέρους. Η ενορχήστρωση έχει πραγματοποιηθεί με εξαιρετική εκλέπτυνση και φαντασία.

Το τελευταίο μέρος, *Allegro scherzando*, είναι γραμμένο με ενθουσιώδη ρυθμική μεγαλοπρέπεια. Δύο θέματα περιέχονται εδώ και αναπτύσσονται με τέχνη από τον συνθέτη. Η πιανιστική γραφή προβάλλεται τεχνική απαιτητική και δαιδαλώδης. Ο σολίστ καλείται να επιστρατεύσει και να αποκαλύψει στο κοινό πλήρεις τις τεχνικές και μουσικές του ικανότητες.

DMITRI SHOSTAKOVICH (1906-1975)

Συμφωνία αρ. 5 σε ρε ελάσσονα, έργο 47

I. Moderato

II. Allegretto

III. Largo

IV. Allegro non troppo

Ο σπουδαίος Ρώσος Dmitri Shostakovich έζησε και έδρασε στην εποχή της απόλυτης κυριαρχίας του Ιωσήφ Στάλιν στη Σοβιετική Ένωση (1920-1953), καθώς και στα μεταγενέστερα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου. Γεννημένος στην Αγία Πετρούπολη, στις 25 Σεπτεμβρίου 1906, ποτέ δεν εγκατέλειψε την πατρίδα του, πεθαίνοντας εκεί στις 9 Αυγούστου 1975. Το πρώτο σημαντικό του έργο είναι η *Συμφωνία αρ. 1*, γραμμένη μια οκταετία μετά την Ρώσικη Επανάσταση του 1917. Οι Σοβιετικοί αξιωματούχοι ακούγοντας την

Πρώτη Συμφωνία εντυπωσιάστηκαν από το ταλέντο του νέου συνθέτη και τον ενθάρρυναν να συνεχίσει να δημιουργεί. Στις αρχές της δεκαετίας του 1930 ο Shostakovich βρέθηκε αντιμέτωπος με τον λεγόμενο «Σοσιαλιστικό Ρεαλισμό», που ήθελε όλα τα έργα των Σοβιετικών δημιουργών να επαινούν και να εκθειάζουν την κυβέρνηση και τις προσωπικότητές της. Στα 1936 οι σοβιετικές αρχές καταδίκασαν την όπερα του Shostakovich *Λαίδη Μάκβεθ του Μτσένσκ* ως κακόγουστη και απαράδεκτη, «χάος αντί για μουσική». Οι εφημερίδες της κυβέρνησης έγραφαν ότι η όπερα ήταν «άγρια, πρωτόγονη και χυδαία». Το ίδιο αυτό έργο, που είχε πρωτοπαρουσιαστεί με μεγάλη επιτυχία το 1934, παρουσιάστηκε σε εκατό παραστάσεις. Εντούτοις, το 1936 ο Ιωσήφ Στάλιν, παρακολουθώντας το ανέβασμα, διαφώνησε με τις προχωρημένες τεχνικές σύνθεσης και ιδίως με την έντονη σεξουαλικότητα που υπογραμμιζόταν τόσο από τη σκηνική δράση όσο και από την ίδια τη μουσική. Η επίθεση κατά του συνθέτη ήταν δριμύτατη.

Για έναν ολόκληρο χρόνο ο Shostakovich δεν έγραψε ούτε μια νότα και δεν παρουσιάστηκε κανένα έργο του. Ακόμα και η *Συμφωνία αρ. 4* που είχε προγραμματιστεί να παρουσιαστεί για πρώτη φορά εκείνη την εποχή κρατήθηκε στο συρτάρι και δεν ακούστηκε παρά το 1961. Το 1937, μετά από σκέψη και περισυλλογή, προχώρησε στη σύνθεση μιας νέας συμφωνίας, της *Συμφωνίας αρ. 5*. Το έργο, που έμελλε να γίνει το πιο διάσημο από όλα που άφησε πίσω του, ολοκληρώθηκε μέσα σε διάστημα τριών μηνών (18 Απριλίου - 20 Ιουλίου 1937). Σύμφωνα με πηγές, ο ίδιος έλεγε ότι επρόκειτο για «την απάντηση ενός Σοβιετικού καλλιτέχνη σε δίκαιη κριτική», αν και αργότερα στη ζωή του με υπερηφάνεια διακήρυττε ότι ουδέποτε είχε υποστηρίξει κάτι τέτοιο. Πάντως, στον προσεκτικό ακροατή, οι πολιτικές πιέσεις και ο αγώνας του συνθέτη για την ελευθερία της έκφρασης είναι ολοφάνερες σε αυτό το απολύτως αυτοβιογραφικό αριστούργημα. Σε ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε λίγο πριν την πρώτη εκτέλεση του έργου ο συνθέτης αναφέρει ότι «Το θέμα της συμφωνίας μου είναι η ανάπτυξη του ατόμου. Είδα τον άνθρωπο με όλα του τα δεινά ως

την κεντρική ιδέα του έργου, το οποίο όσον αφορά στο συναίσθημα είναι λυρικό από την αρχή μέχρι το τέλος. Το φινάλε επιλύει την τραγωδία και την ένταση των προηγούμενων μερών με μια χαρούμενη και αισιόδοξη νότα».

Η πρώτη παγκόσμια παρουσίαση της Συμφωνίας πραγματοποιήθηκε στη Μεγάλη Αίθουσα της Φιλαρμονικής του Λένινγκραντ, στις 21 Νοεμβρίου 1937. Τη Φιλαρμονική του Λένινγκραντ διηύθυνε ο ταλαντούχος αρχιμουσικός Yevgeny Mravinsky, ο οποίος μετέπειτα εξελίχθηκε σε έναν από τους γίγαντες του πόντιουμ. Ο εκπληκτικός δυναμισμός αυτής της έξοχα ενορχηστρωμένης παρτιτούρας ικανοποίησε τόσο το κοινό όσο και τους κυβερνητικούς παράγοντες. Σύμφωνα με μαρτυρίες κριτικών και ακροατών της εποχής, μετά το τέλος της πρώτης παρουσίασης το κοινό επί πολλή ώρα χειροκροτούσε και ζητωκραύγαζε.

Το πρώτο μέρος, Moderato, ανοίγει με μια ισχυρή μελωδία που ξεδιπλώνεται από τα έγχορδα. Ακολουθεί ένα μελαγχολικό λυρικό θέμα που ερμηνεύεται από τα βιολιά. Οι διάλογοι και οι θεματικές ιδέες οδηγούν στο δεύτερο θέμα, μια εκλεπτυσμένη μελωδία, που εκτίθεται από τα πρώτα βιολιά. Τα συναισθήματα καταπίεσης, πόνου και νευρικής αγωνίας γίνονται αισθητά κατά το τμήμα της ανάπτυξης. Διάφορα αποσπάσματα των θεμάτων μεταμορφώνονται με τέχνη. Το μέρος αυτό ολοκληρώνεται με μια κρατημένη νότα του πρώτου βιολιού και με ανιούσες χρωματικές νότες που ακούγονται από την τσελέστα.

Το δεύτερο μέρος, Allegretto, είναι κτισμένο με χάρη, χιουμοριστική διάθεση και αρκετό σαρκασμό. Η μορφή θυμίζει εκείνη ενός scherzo με παραμορφωμένους ρυθμούς βαλς. Τα ξύλινα πνευστά κατέχουν σημαντικό ρόλο.

Το τρίτο μέρος, Largo, γεμάτο βαθιά και ειλικρινή συναισθήματα και στοχασμό, λαβαίνει διαστάσεις μεγαλοπρεπούς ελεγείας. Ο περίτεχνος χειρισμός των θεμάτων που ακούγονται είναι πραγματικά υποδειγματικός. Σε αυτό το μέρος αποκαλύπτεται ο μουσουργός ως εξαιρετός μελωδιστής. Η χαρακτηριστική αγωνία φέρνει στο νου εκείνη που αποτυπώνει τόσο εύστοχα στις παρτιτούρες του ο προγενέστερος συμπατριώτης και ομότεχνός του Piotr Ilyich Tchaikovsky.

Το τέταρτο μέρος, Allegro non troppo, αρχίζει με ένα θυελλώδες θέμα που ακούγεται από τα χάλκινα πνευστά και τα κρουστά. Μια σειρά από ενδιαφέροντα, διαφορετικού χαρακτήρα ιντερλούδια και παραλλαγές, όπως και ένα βαρύθυμο μεσαίο τμήμα περιέχονται εδώ. Μολονότι ο συνθέτης τόνιζε ότι η Πέμπτη Συμφωνία ολοκληρώνεται μέσα σε κλίμα χαράς και αισιοδοξίας, κανείς αισθάνεται το μαύρο, βαρύ και απειλητικό σύννεφο που σκέπαζε τη σοστακοβιτσιανή σκέψη. Αρκετά χρόνια αργότερα ο ίδιος αποκάλυπτε πως «η αγαλλίαση είναι εξαναγκαστική, δημιουργημένη υπό απειλή, όπως στον Boris Godunov. Είναι σαν κάποιος να σε χτυπάει με ένα ξύλο και να σου λέει: Η δουλειά σου είναι να χαίρεσαι, η δουλειά σου είναι να χαίρεσαι».

Κωνσταντίνος Π. Καράμπελας-Σγούρδας

ALDO CICCOLINI

πιάνο

Στα ογδόντα του χρόνια ο Aldo Ciccolini είναι ένας από τους σπάνιους δεξιοτέχνες πιανίστες, ο οποίος ακολουθεί μέχρι σήμερα μια λαμπρή διεθνή καριέρα με τον ίδιο αμείωτο ρυθμό που χαρακτηρίζει τη σχέση της ζωής με την κίνηση.

Με ρίζες στην Πάρμα και στη Σαρδηνία, ο Aldo Ciccolini γεννήθηκε στη Νάπολη της Ιταλίας, όπου τελειοποίησε τις μουσικές σπουδές του (πιάνο και διεύθυνση ορχήστρας). Με τη βοήθεια καθηγητή διδάχθηκε τους Ferruccio Busoni και Franz Liszt. Το παιδί-θαύμα έφτασε σύντομα στο Παρίσι για να συμμετάσχει στον διαγωνισμό "Marguerite Long-Jacques Thibaud" το 1949, όπου απέσπασε το πρώτο βραβείο.

Οι λαμπρές επιτυχίες που επεφύλασσε η Γαλλία στον Aldo Ciccolini απελευθέρωσαν το πάθος του για τη γαλλική μουσική, την οποία υποστήριξε ένθερμα σε κάθε γωνιά του κόσμου (ενδεικτικά αναφέρονται τα πρώτα άπαντα του Eric Satie, δημιουργού διεθνούς ρεύματος, του Maurice Ravel και τα άπαντα του Claude Debussy). Η καριέρα του περιλαμβάνει μουσικές συναντήσεις με τους Furtwaengler, Ansermet, Cluytens, Μητρόπουλο, Munch, Maazel, Kleiber, Pretre, Martinon, Monteux, Plasson, καθώς και άλλους πολλούς που αναζητούσαν τη συνεργασία του, όπως η σοπράνο Elizabeth Schwarzkopf, για την οποία ο Aldo Ciccolini τρέφει μοναδικό θαυμασμό.

Με περισσότερες από εκατό ηχογραφήσεις για την EMI-Pathé Marconi και για πολλές άλλες δισκογραφικές εταιρίες, ο Aldo Ciccolini συνέβαλε στη διάδοση λιγότερο γνωστών συνθετών (Déodat de Severac, Massenet, Chabrier) ή αδίκως παραμελημένων έργων (σονάτες του Schubert, του Scarlatti, το "Années de pèlerinage" του Liszt και έργα Ισπανών συνθετών). Επίσης, ηχογράφησε όλες τις σονάτες του Mozart.

Το 1990 γιορτάστηκε η κυκλοφορία της νέας του έκδοσης των «Ποιητικών και Θρησκευτικών Αρμονιών» του Liszt, του αγαπημένου του συνθέτη, βιρτουόζου, εκθαμβωτικού και προφήτη του ενδότερου. Το 1992 κυκλοφόρησαν τα άπαντα του Debussy και, στη συνέχεια, οι σονάτες του Beethoven. Οι ηχογραφήσεις έργων των Janáček και Schumann το 2002 και του Chopin («Νυχτερινά») βραβεύτηκαν το 2003 με το βραβείο «Χρυσό Διαπασών» ("Diapason d'Or"), ενώ η ηχογράφηση των απάντων των Λυρικών Κομματιών του Grieg διακρίθηκε με το βραβείο "Choc de l'année 2005" του μουσικού περιοδικού "Monde de la musique".

Ο Aldo Ciccolini τιμήθηκε με το παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής της Γαλλίας ("Légion d'Honneur"), με το ανώτατο παράσημο της Εθνικής Τάξεως της Αξίας ("Officier de l'ordre National du Mérite"), με το παράσημο του Ταξιάρχου των Τεχνών και των Γραμμάτων (Commandeur des Arts et Lettres), καθώς και με πολλές άλλες διακρίσεις (βραβείο Edison, βραβείο της Ακαδημίας Charles Cros, βραβείο της Εθνικής Ακαδημίας των Η.Π.Α. και το βραβείο "Disque Français"). Το 1971 ο Aldo Ciccolini έλαβε τη γαλλική υπηκοότητα ως ένδειξη αναγνώρισης από τη χώρα όπου διέπρεψε. Την επόμενη χρονιά αποδέχθηκε τη θέση καθηγητή στο Ανώτατο Εθνικό Ωδείο του Παρισιού, ανακαλύπτοντας έτσι την κλίση του στη διδασκαλία, την οποία ποτέ δεν εγκατέλειψε, αφού ακόμη παρουσιάζει σειρά ειδικών σεμιναρίων μάστερκλας στην Ιταλία.

Εχθρός κάθε μορφής υποχώρησης μπροστά στα εφήμερα ρεύματα και απαθής απέναντι στο παιχνίδι της δημοσιότητας, ο Aldo Ciccolini υπηρετεί τη μουσική ως λειτουργήμα προς τέρψιν του ακροατή. Η συχνά ονειροπόλα αυθεντικότητα του ρεπερτορίου του και η αλχημεία των αναζητήσεών του τον κράτησαν για καιρό μακριά από την ανακάλυψη του ταλέντου του στην ερμηνεία των μεγάλων συνθετών.

Εδώ και πολλά χρόνια, ο Aldo Ciccolini βρίσκεται κοντά στο κοινό και θεωρείται ένας από τους πιο επιδέξιους εκφραστές της τέχνης της μουσικής.

ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

διευθυντής ορχήστρας

Ο Μύρων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου πήρε και τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε μικρή ηλικία. Συνέχισε τις σπουδές στο πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και αργότερα σπούδασε Διεύθυνση Ορχήστρας στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου (Δίπλωμα Διεύθυνσης Ορχήστρας με Άριστα, 1996) με τον Hans-Martin Rabenstein. Παράλληλα, παρακολούθησε σεμινάρια Διεύθυνσης Ορχήστρας με τον Μιλτιάδη Καρύδη στην Ακαδημία Carl Maria von Weber της Δρέσδης και με τον Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου). Εκτός από τη μουσική μόρφωση απέκτησε και πανεπιστημιακή, αφού είναι πτυχιούχος του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Επιστημών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με σημαντικές ορχήστρες όπως: Συμφωνική του Βερολίνου, Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξονίας, Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, Συμφωνική της Θουριγγίας, Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας (Πολωνία και Τσεχία) και με όλες τις αξιόλογες ελληνικές ορχήστρες.

Από το 2001 συνεργάζεται ανελλιπώς με την Εθνική Λυρική Σκηνή, διευθύνοντας παραγωγές όπερας, όπως *Τόσκα*, *Τροβατόρε*, *Η Ιταλίδα στο Αλγέρι*, *Τα Παραμύθια του Χόφμαν*, *Ελιξήριο του Έρωτα* και *Φεντόρα*.

Συμμετείχε ως Διευθυντής Ορχήστρας σε Φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, καθώς και σε επετειακές εκδηλώσεις. Ιδιαίτερη αναφορά μπορούμε να κάνουμε στο 13ο Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής στη Δρέσδη (1999) και σε πανηγυρική συναυλία στην Πολωνία για την Επέτειο της Γερμανικής Ενοποίησης (3 Οκτωβρίου 2003).

Έχει επίσης συνεργασθεί με διεθνούς φήμης καλλιτέχνες όπως: Paul-Badura Scoda, Shlomo Mintz, Martino Tirimo, Cheryl Studer.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων Ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό. Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός και διευθυντής σπουδών στην Όπερα της Ανατολικής Σαξονίας στη Γερμανία. Υπήρξε ο ιδρυτής (1994) και ο πρώτος μουσικός διευθυντής της Ορχήστρας Εγχόρδων Νέων στην Κρατική Μουσική Σχολή του Schoneberg στο Βερολίνο, όπου δίδαξε μέχρι το 1998 ως καθηγητής ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου, συνεργαζόμενος με πολυάριθμα χορωδιακά σύνολα, καθώς και με σύνολα ιστορικών μουσικών οργάνων, αλλά και με ορχήστρες νέων, όπως η Ορχήστρα της Ανώτατης Μουσικής Ακαδημίας του Βερολίνου και η Eurojunenes Symphony Orchestra με την οποία απέσπασε βραβείο στο Φεστιβάλ της Καρλσρούης το 2000.

Από τον Ιούλιο του 2004 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, την οποία δραστηριοποίησε με ένα ποιοτικά επεξεργασμένο πλάνο εκδηλώσεων και έθεσε τις βάσεις για υψηλούς στόχους.

Έχει πραγματοποιήσει, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κρήτης, παραγωγή CD με το *Άξιον Εστί* του Μίκη Θεοδωράκη. Βρίσκεται, επίσης, σε διαδικασία παραγωγής το πρώτο CD Ελληνικής Κρατικής Ορχήστρας (Θεσσαλονίκης) σε συνεργασία με την αγγλική εταιρία NAXOS.

Όσον αφορά στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη μνεία αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία Συμφωνικής Ορχήστρας στην Ελλάδα (2003).

Έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές όπερας και συναυλίες σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το *Das Orchester* και το *Opernwelt*, καθώς και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η *Sächsische Zeitung*, η *Berliner Morgenpost*, η *Der Tagespiegel* και τιμητικές διακρίσεις

FRIDAY, MAY 12th

THESSALONIKI CONCERT HALL

STARTING TIME: 21:00

A Russian night

**A concert dedicated to the 100 years
from the birth
of Dmitri Shostakovich**

S.Rachmaninov (1873-1943)

Piano Concerto No.2 in C-minor, Op.18

I. Moderato

II. Adagio sostenuto

III. Allegro Scherzando

Intermission

D.Shostakovich (1906-1975)

Symphony No.5 in D-minor, Op.47

I. Moderato

II. Allegretto

III. Largo

IV. Allegro non troppo

Myron Michailidis

conductor

Aldo Ciccolini

piano

R.Wagner:
Εισαγωγή από την όπερα "Tannhäuser"

R.Wagner:
«Τα τραγούδια Wesendonk»
για σοπράνο και ορχήστρα

R.Schumann:
Συμφωνία αρ.4 σε ρε ελάσσονα, έργο 120

Michael Gütter
διεύθυνση ορχήστρας
Μαρίνα Κρίλοβιτς
σοπράνο

Μια βραδιά με έργα ώριμου και όψιμου
γερμανικού ρομαντισμού.
Η διεθνούς φήμης σοπράνο αποδίδει
τα πέντε αριστουργηματικά τραγούδια
που αποτέλεσαν εν μέρει προοίμιο και το σκίτσο
της όπερας «Τριστάνος και Ιζόλδη».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΜΑΪΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

21:00

Οι επόμενες συναυλίες της Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΜΑΪΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

21:00

«Αφιέρωμα στα 250 χρόνια
από τη γέννηση του Μότσαρτ»

W.A.Mozart:

Εισαγωγή από την όπερα
«Οι γάμοι του Φίγκαρο»

Κοντσέρτο αρ.27 για πιάνο και ορχήστρα
σε σι ύφεση μείζονα, KV 595

Συμφωνία αρ. 41 σε ντο μείζονα, KV 551
(«του Διός»)

Andrea Pestalozza

διεύθυνση ορχήστρας
Ελένη Μαυρομουστάκη
πιάνο

Μια βραδιά όλη Μότσαρτ!

Ο διεθνούς φήμης Ιταλός αρχιμουσικός
στην πρώτη του εμφάνιση στην Ελλάδα.
Παρουσιάζεται ένα πρόγραμμα με τρία
από τα πλέον γνωστά έργα του μεγάλου συνθέτη.

Πληροφορηθείτε τα νέα και τις δραστηριότητες της Κ.Ο.Θ. από τη ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή **Η Κ.Ο.Θ. στον "Λόγου και Τέχνης 100.6"** με ζωντανές συνεντεύξεις και σχόλια, κάθε Τετάρτη στις 19:00. Την εκπομπή παρουσιάζει ο Αντώνης Σαραγιώτης.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

Πλατεία Α'	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	12 €
Εξώστης	9 €
Μειωμένο* - Ομαδικό	
Πλατεία - Θεωρεία	9 €
Εξώστης	6 €

Οικογενειακό	
Πλατεία Α'	40 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	24 €
Εξώστης	18 €

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

Τιμές Συνδρομών [-25%]

6 συναυλίες
[13/01, 20/01, 24/02, 03/03, 17/03, 24/03]

Πλατεία Α'	90 €
Πλατεία Β'/Θεωρεία	55 €
Εξώστης	40 €
Φοιτητική συνδρομή-Ειδική τιμή	25 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

8 συναυλίες
[14/04, 28/04, 12/05, 19/05, 26/05, 02/06, 09/06, 21/06]

Πλατεία Α'	120 €
Πλατεία Β'-Θεωρεία	75 €
Εξώστης	55 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	35 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00,
Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00
Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. / Α.Π.Θ./ Ράδιο Σίτυ από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ιστοσελίδα: www.tssso.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

A' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι A'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γεώργιος Πετρόπουλος

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουρέφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινόπουλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γεώργιος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παππά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Γεώργιος Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάππας

Ευστράτιος Κακάμπουρας

B' Βιολιά

Κορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοτσαίδης

Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμαζίδης

Ίγγα Συμονίδου

Βιόλες

Κορυφαίοι A'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι B'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπικά

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτριος Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι A'

Βασίλης Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Φλέρι Κοντογιαννάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωίδης

Ιωάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμπάσο

Κορυφαίοι A'

Γεώργιος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι B'

Ιωάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Αναστάσιος Μαυρουδής

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδα Κυρίδης

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα

Κορυφαίοι A'

Πέτρος Σουσάμογλου

Νικόλαος Δημόπουλος

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμποε

Κορυφαίοι A'

Δημήτριος Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Καλπαξίδης

Ιωάννης Ραζάκωφ

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα

Κορυφαίοι A'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι B'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα

Κορυφαίοι A'

Βασίλης Ζαρόγκας

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα

Κορυφαίοι A'

Μανώλης Ιορδανίδης

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι B'

Βασίλειος Βραδέλης

Παντελής Φειζό

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες

Κορυφαίοι A'

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόριος Νέτσκας

Tutti

Ιωάννης Σισμανίδης

Δημήτριος Κουρατζίνος

Τρομπόνια

Κορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης

Κορυφαίοι B'

Φώτος Δράκος

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Τηλιακούδης

Τύμπανα

Κορυφαίοι A'

Δημήτριος Βίττης

Κρουστά

Κορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Άρπα

Κορυφαίοι A'

Κατερίνα Γίμα

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορου Κ.Ο.Θ.:

Ιωάννης Στέφος

Φροντιστές:

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμφή

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Φίλιππος Χατζησίμου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tssso.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tssso.gr
Μαρία Νιμπή
Τηλ.: 2310 589163
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssso.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssso.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση
Τηλ.: 2310 589157
Μανώλης Αδάμος
Τηλ.: 2310 589159
email: economics@tssso.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tssso.gr

ΤΑΜΙΑΣ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

EPT3

FM **100**
TV **100**

fm 100.6
ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

ΑΒΟΥΤ
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ